

om hvilke det paa Forhaand ved, at de bliver accepteret af de Herrer. I saa Fald var vor Virksomhed overhovedet overflødig, og vor Opgave, at bringe lidt mere Liv og Udvikling ogsaa i Forfatningsspørgsmaalet, ganske omsonst. — Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds sagde, at det var forbavsende, saa hurtigt vi var kommet bort fra Forslaget om Republikkens Indførelse. Dertil vil jeg blot sige, at jeg i Gaar begrundede, hvorfor vi gik bort fra dette Forslag, nemlig fordi det var vor Hensigt i Overensstemmelse med det Ønske, der var udtalt ogsaa af den højtærede Statsminister, at naa til et saadant Resultat, at man ved en Folkeafstemning kunde samle alle Kredse her i Landet om Grundlovsforslaget. Det var ikke vor Hensigt efter den Skæbne, vort Forslag om Etkammersystem o. s. v. havde faaet i Folketinget, at lave nogen Agitation eller noget Paradenummer, som det ærede Medlem antydede, men vort Formaal var at naa et Forslag, hvorom vi kunde enes fra alle Sider; men for at naa dette maatte der ogsaa fra den anden Side vises en lille Smule Hensyntagen til de Synspunkter, Socialdemokratiet maatte anlægge i denne Sag.

Endelig skal jeg protestere imod, at der fra vor Side er gjort alt, hvad der tænkes kunde for at „trænere“ denne Sag, ligesom mod det ærede Medlems Paastand om, at det lykkedes os tidligere at forhale Sagen. Det er aldeles ikke rigtigt. Naar vi tidligere „forhalede“, som det ærede Medlem siger, Grundlovssagen, var det ene og alene af den rent saglige Grund, som det ærede Medlem meget vel ved, at vi havde den Opfattelse, at saa længe der kunde være Tale om en Valglov, som kunde kræve Forandringer i Grundloven, saa længe burde man heller ikke gennemføre Grundloven, da den alligevel ikke kunde træde ud i Livet, før en Valglov var vedtaget, og der har jo været Tidspunkter senere, da det ærede Medlem vistnok har været ked af, at Grundlovsforslaget blev forkastet den Gang, inden Valgloven var vedtaget.

Jørgen Pedersen: Jeg vil blot sige, at naar jeg brugte Udtrykket „Ordflom“, var det, fordi det var et Udtryk, som det ærede Medlem brugte i Gaar overfor andre Medlemmer. (Steincke: Nej). Ja, jeg skulde tage meget fejl, om ikke det skulde findes i det stenografiske Referat; men overfor det ærede Medlems oratoriske Præstationer i det hele nægter jeg ikke, at jeg har den Opfattelse, at de synes mig efterhaanden noget at antage Karakteren af en Ordflom. — Det ærede Medlem mente, jeg helst havde set, at han havde tiet stille i Gaar, men det

er ikke rigtigt, saadant noget havde jeg slet ikke ventet af det ærede Medlem, og det interesserede mig heller ikke. Jeg har ikke noget imod, at det ærede Medlem fremstiller baade sin egen Opfattelse af disse Sager og refererer for os de Visdomsord, som er faldet om denne Sag i det andet høje Ting.

Piper: Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) omtalte, at der under Grundlovsforhandlingerne i forrige Rigsdagssamling havde været draget Spørgsmaal ind om en ny Valglov, og det er jo ogsaa ganske rigtigt. Først nægtede det ærede Medlem og hans baade helt nære og ikke fjerne Meningsfæller at forhandle om Grundloven, saa længe der ikke var en anden Valglov, men da denne Valglov saa var til Stede, en Valglov, som jo fuldt ud tilfredsstillede de Herrer, vilde de ikke gaa til den Grundlovss ændring, som de før ikke havde villet gennemføre, fordi de manglede Valgloven. Det er det ejendommelige ved denne Sag, og det skal vi slaa fast i denne Forhandling, at de Herrer kræver partipolitisk Betaling for at lukke Døren op for vore Landsmænd, den Dag de er parate til at træde ind i deres gamle Hjem.

Steincke: Det er aldeles ikke rigtigt, naar den ærede sidste Taler paastod, at Socialdemokratiet nægtede at forhandle om Grundloven, før man havde Valgloven i Behold. Vi *forhandlede* ogsaa meget om Grundloven, men vi nægtede Betimeligheden af at gøre Forhandlingen om Grundloven *færdig*, før vi saa, hvilket Indhold den nye Valglov vilde faa.

Det ærede Medlem vilde gerne have slaaet noget fast, der ikke er sandt, og derfor vil jeg ikke være med til at slaa fast, at vi bestræber os for eller overhovedet er Skyld i, at Tidspunktet for Sønderjydernes Indtræden her i Rigsdagen forhales, eller at vi kræver partipolitisk Betaling for at opnaa det. Det er ikke rigtigt. Men paa den anden Side maa det ærede Medlem kunne forstaa, at Socialdemokratiet, naar det er en saa overordentlig omstændelig Historie at faa en ny Grundlov, og naar der er sket alt, hvad der er sket i Verden, ogsaa indenfor Landets Grænser, i de forløbne Aar, da, naar vi alligevel skal have en Grundlovsrevision, tager de enkelte Spørgsmaal op, som det synes os, at der er særlig Grund til at ændre i denne Grundlov af 1915. Naar vi ved, hvor vanskeligt det vil være i Fremtiden at opnaa Ændringer, og naar vi ved, at disse Forslag, som vi har stillet her, som vi er nøjedes med til Slut, ikke er af mere